

Styczeń/Luty 2013 Nakład 750 egz. ISSN 1899-7139 Cena 29,99 zł (5% VAT)

MPModel

15

1/2013

MODEL KARTONOWY

PAPER MODEL

KARTONMODELLBAU

MESSERSCHMITT BF-109 E1

A-4

skala 1:33

Messerschmitt Bf-109 E-1

skala 1:33

Historia:

Na początku 1934 roku RLM (Reichsluftfahrtministerium - niemieckie ministerstwo lotnictwa) rozpisało konkurs na zastępcę dwupłatowych myśliwców Arado Ar 68 i Heinkel He 51. Latem tego roku zespół konstrukcyjny pod kierunkiem prof. Messerschmitta i inż. Rethela rozpoczął pracę nad projektem jednoosobowego myśliwca. Płatowiec oznaczono Bf-109. Do rywalizacji przystąpiły cztery firmy, które zaprezentowały prototypy: Arado Ar 80V-1, Focke-Wulf Fw 159V-1, Heinkel He 112V-1 i oczywiście Messerschmitt ze swoim Bf-109 V-1. Wszystkie modele (oprócz Fw-159) zostały wyposażone w najlepszy silnik dostępny na rynku, angielski Rolls-Royce Kestrel V o mocy 695 KM. Porównanie prototypów odbyło się pod koniec października 1935 roku w Travemünde. Do następnych prób przeszedł He-112 i Bf-109. Obydwie maszyny były wolnonośnymi metalowymi dolnopłatami z chowanym podwoziem. Ostatecznie wygrał projekt Messerschmitta, jako prostszy w montażu i tańszy w produkcji. Firma Messerschmitt dostała kontrakt na zbudowanie 10 maszyn. Po dokonaniu dalszych ulepszeń Bf-109 wszedł do produkcji jako standardowy myśliwiec Luftwaffe. Pierwsze operacyjne doświadczenia były zebrane podczas wojny domowej w Hiszpanii, gdzie walczyły Bf 109 w wersjach B, C i D. Najważniejszą modyfikacją wprowadzoną w wariantcie E było zastosowanie potężnego silnika Daimler-Benz DB 601 z bezpośrednim wtryskiem paliwa do cylindrów o mocy 1100KM. Messerschmitty 109 wersji E po raz pierwszy wzięły udział w walkach w czasie hiszpańskiej wojny domowej, która stała się poligonem testowym dla nowego samolotu. Po dalszych udoskonaleniach, w związku z przyspieszeniem programu zbrojeń maszyna trafiła do masowej produkcji w marcu 1939 r. Dostawy seryjnych Bf-109 E-1 rozpoczęły się na początku 1939r. Początkowe uzbrojenie wersji stanowiły cztery „tradycyjne” MG17. Po późniejszych doświadczeniach dwa karabiny maszynowe w skrzydłach zamieniono na dwa działka MG FF. Odmiana bombowa Bf-109 E-1/B mogła przenosić dwie bomby SC o masie 50kg, lub jedną SC 250 o masie 250 kg. Wersja E-1 została użyta już podczas ataku Niemiec na Polskę we wrześniu 1939 roku, walkach na froncie zachodnim, gdzie zastępowano go coraz szybciej nowszymi i lepiej uzbrojonymi wersjami E-3 i późniejszymi. W drugiej połowie 1940 roku E-1 był już tylko spotykany w nielicznych jednostkach lotnictwa, głównie treningowych i mających II i III rzędowe znaczenie bojowe. Na przykład w rejonach o nikłym znaczeniu strategicznym nie będących celem alianckich wypraw bombowych. Ogółem w całym okresie wojny wyprodukowano 30 573 sztuki Bf-109 - najwięcej spośród wszystkich samolotów bojowych II wojny światowej. Razem z egzemplarzami licencyjnymi zbudowanymi w Czechosłowacji (do 1948) i Hiszpanii (do 1958) całkowita liczba Bf-109 wyniosła ponad 33 000 samolotów.

Dane techniczne:

Napęd: 1 silnik rzędowy Daimler-Benz 601A o mocy startowej 1100 KM (809 kW)
Rozpiętość: 9,87 m
Długość: 8,75 m
Wysokość: 2,50 m
Masa własna: 1975 kg
Masa maksymalna: 2440 kg
Prędkość maksymalna: 550 km/h Pułap: 10500 m
Zasięg: 660 km
Uzbrojenie: 4 karabiny maszynowe kal. 7,9 mm MG 17 (po 1000 naboju na km w kadłubie, po 500 naboju na km w skrzydle).

Model przedstawia samolot hauptmanna (kapitana) Hannesa Trautlofta, z jednostki 2./JG 77, stacjonującej w

Juliusburgu w Niemczech we wrześniu 1939 roku i biorącego udział w walach w czasie Kampanii Wrześniowej na terenie Polski.

Opis budowy:

Model został opracowany w skali 1:33. Nie należy do trudnych i bez problemu mogą go wykonać nawet początkujący modelarze. Do wykonania modelu będą potrzebne: ostre nożyczki, nożyk uniwersalny lub modelarski, drut różnej grubości do wykonania niektórych elementów, cienka folia lub klisza fotograficzna, tektura (najlepiej 1 mm), klej, papier ścierny. Elementy trzeba wycinać wzdłuż czarnych brzegów. Wręgi należy dopasowywać bardzo dokładnie. Są zaprojektowane na styk, ale najlepiej jest je dopasować „na sucho” przed sklejeniem tak by idealnie pasowały i nie wypaczały klejonych elementów.

KADŁUB

Montaż kadłuba należy rozpocząć od wykonania elementów wewnętrznych kabiny (elementy od 1 do 20, oraz C, D, D1). Część nr 1 oraz C, D, D1 naklejamy na tekturę grubości 1 mm. Na taką samą tekturę naklejmy również części 15b i 16b. Gotowy element montujemy, oklejamy na 2, w części nr 21. W dalszej kolejności przyklejamy pozostałe elementy kadłuba i wręgi (po uprzednim naklejeniu ich na tekturę 1 mm). W części nr 26 wycinamy otwory oznaczone małymi nożyczkami i podklejamy, od wewnątrz elementami 27 wklejając do nich lufy km (28). Pozostałe elementy kadłuba kleimy wg zasugerowanej numeracji kolejności. Doświadczeni modelarze mogą postępować wg własnych umiejętności.

Część ogonowa - kleimy ją jako kontynuację budowy kadłuba. Wszystkie elementy oznaczone kolorem czerwonym należy nakleić na tekturę grubości 1 mm. Budowa tych części nie jest skomplikowana. Początkujący modelarze mogą zrezygnować z wykonywania „zawiasów” z drutu, lotki sterów kierunku i wysokości mogą bezpośrednio przykleić do reszty.

SKRZYDŁA

Ten element wykonujemy jako oddzielny. Tak jak w przypadku kadłuba wszystkie części oznaczone kolorem czerwonym należy nakleić na tekturę grubości 1 mm. Schemat klejenia tych części jest pokazany na pomocniczym rysunku montażowym. Zachowanie kolejności klejenia pozwoli na poprawnie umieszczenie poszczególnych części znajdujących się wewnątrz skrzydła. Skrzydła wklejamy do kadłuba i mocujemy je za pomocą cz. 54 i 55, które zamaskują połączenie.

POZOSTAŁE ELEMENTY:

Na koniec przyklejamy elementy podwozia. Koła należy oszlifować i pomalować na kolor imitujący gumę (bardzo ciemny szary lub ewentualnie czarny). Kleimy kołpak śmigła i samo śmigło, przyklejając cały element do kadłuba. Zaawansowani mogą we własnym zakresie wykonać oś na której śmigło może się obracać. Resztę drobnych elementów przyklejamy wg schematów montażu. Gotowy model można dla większej trwałości polakierować.

W modelu zaleca się zastosowanie wręg wyciętych laserem.

Życzymy wszystkim dobrej zabawy.

Do modelu można dokupić zestaw wręg wyciętych laserem. Cena 15,0 zł.

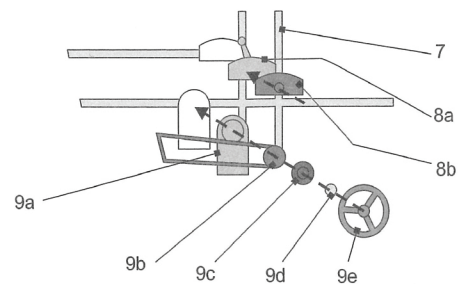
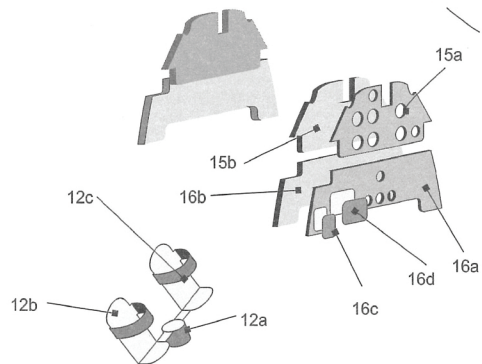
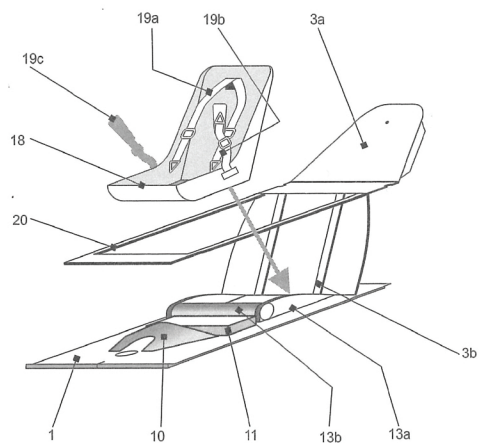
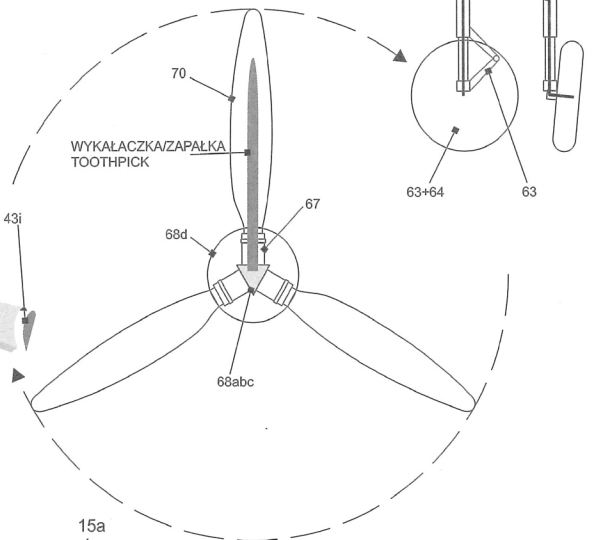
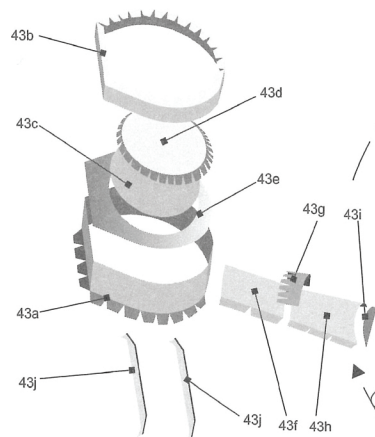
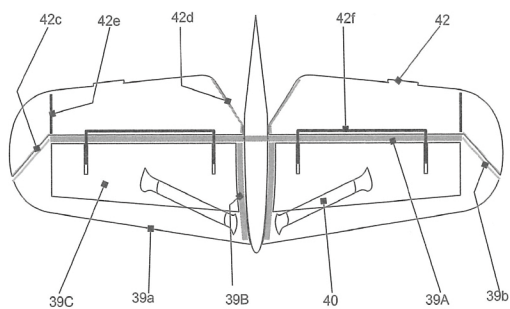
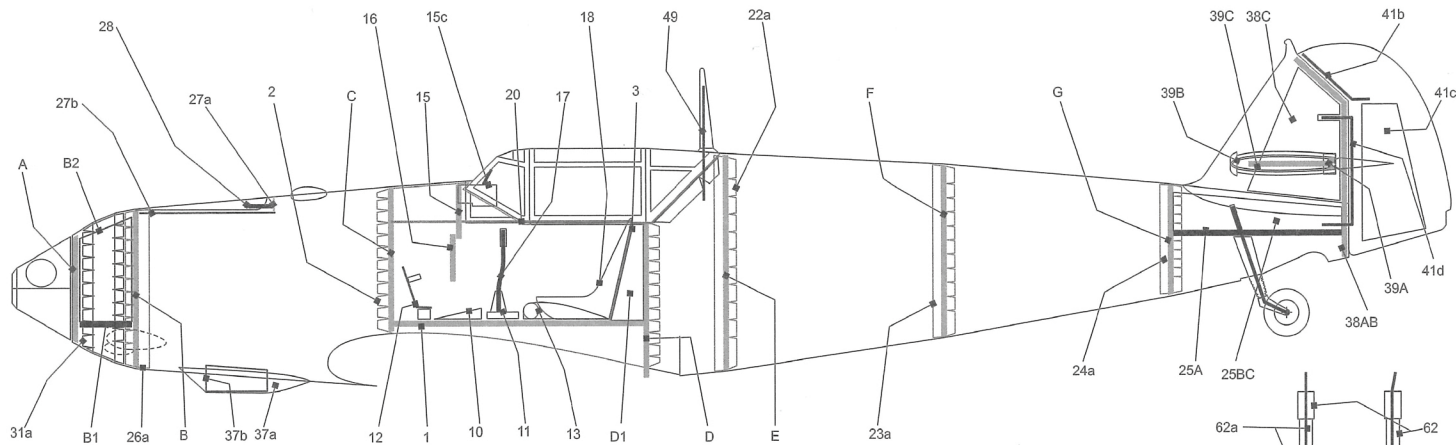
MPModel 15
1/2013

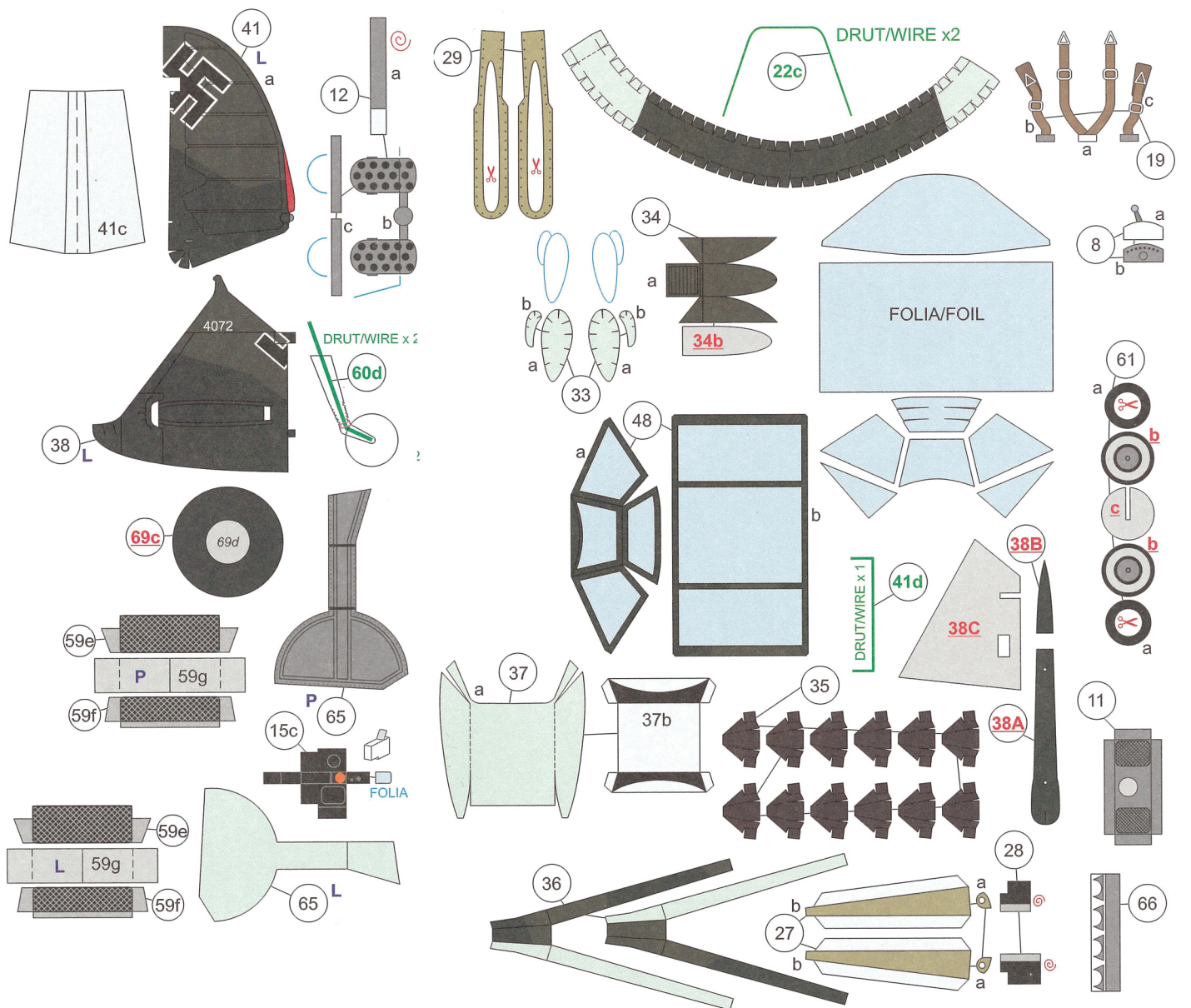
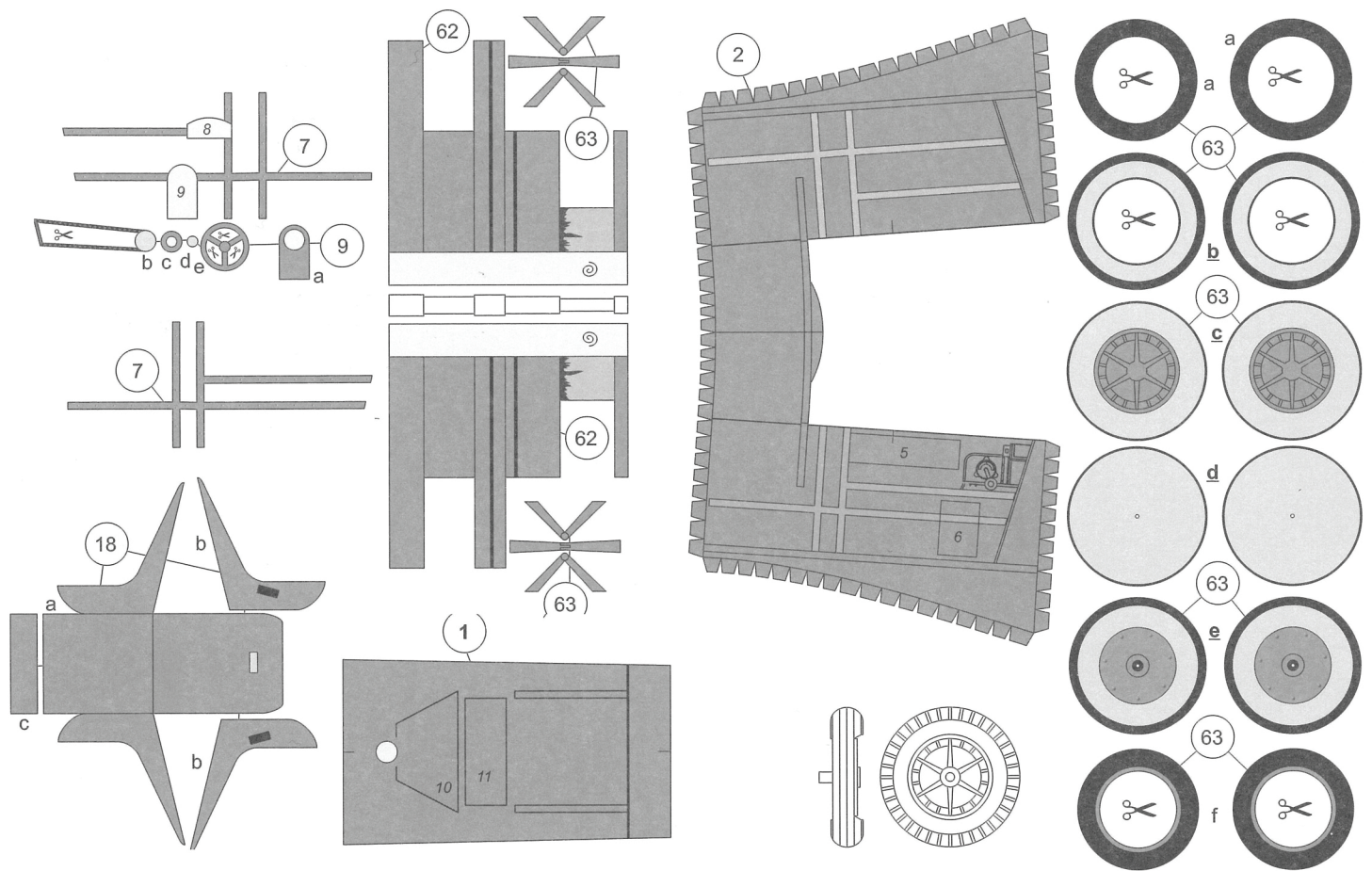
Projekt modelu: Marek Pacyński
Ilustracja na okładce: Andrzej Rutkowiak
Redaktor naczelny: Łukasz Wawożny

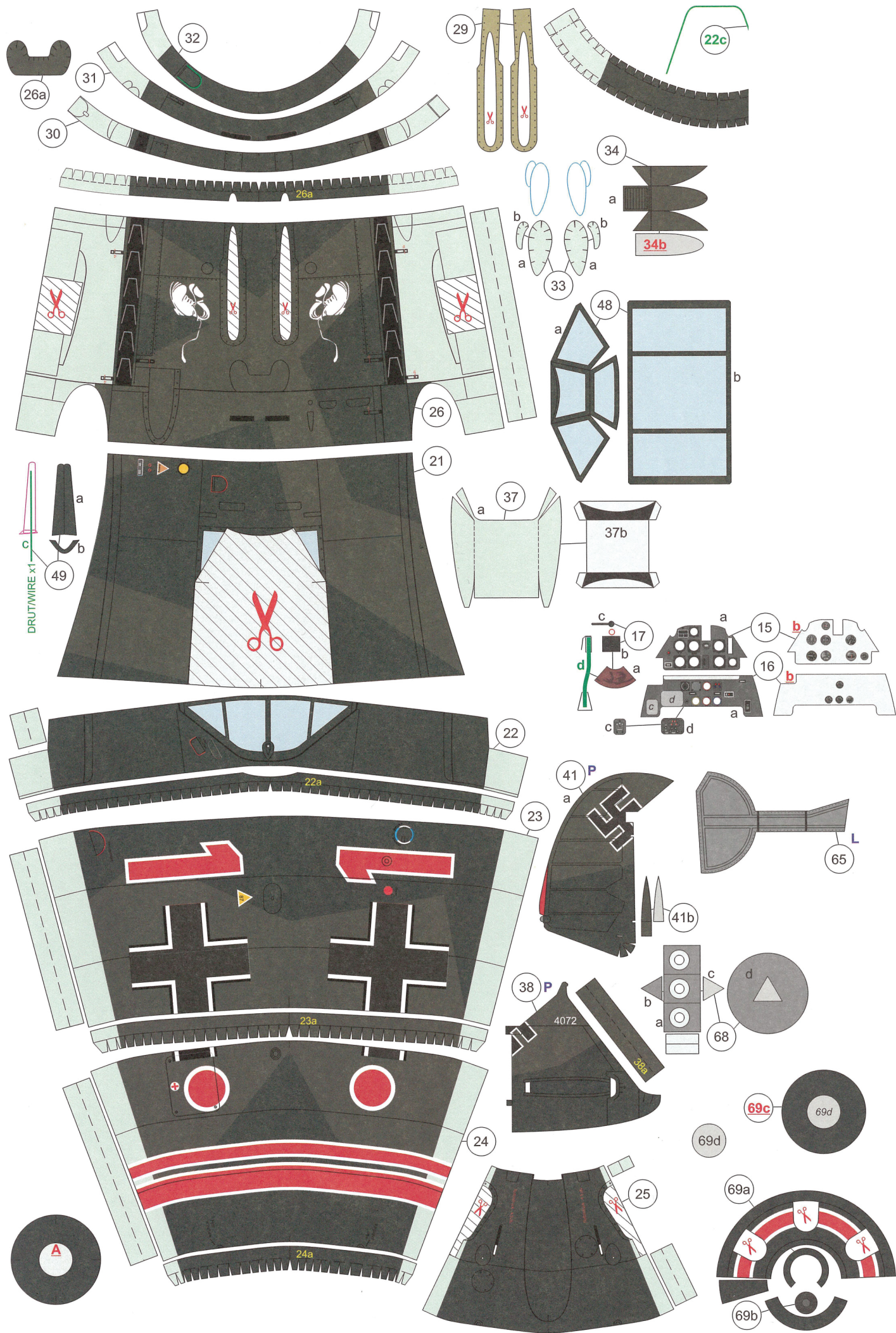
Wydawca
P.P.U.H.W. „Answer”
skr. poczt. 70, 32-300 Olkusz
tel. 0-604 250 992
e-mail: biuro@answer.pl www.answer.pl

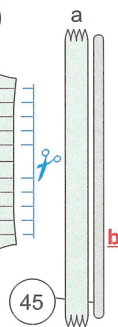
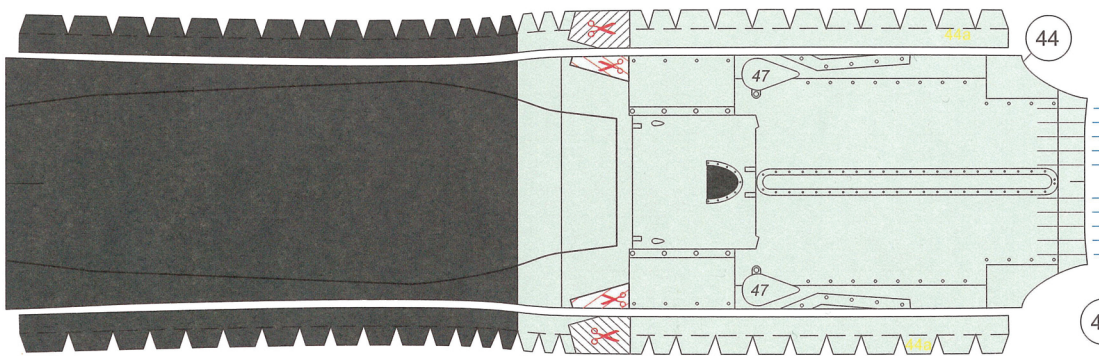
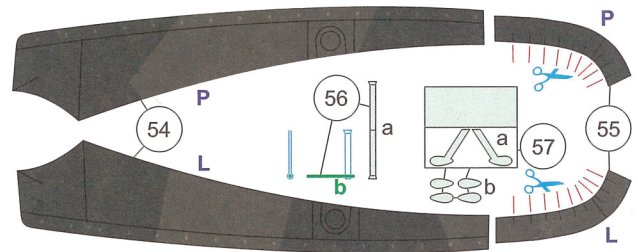
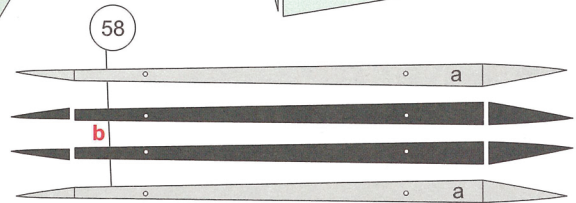
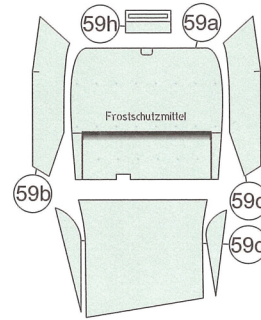
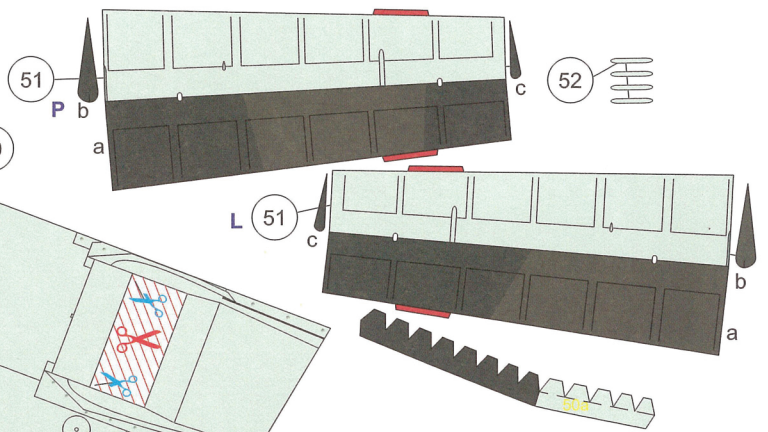
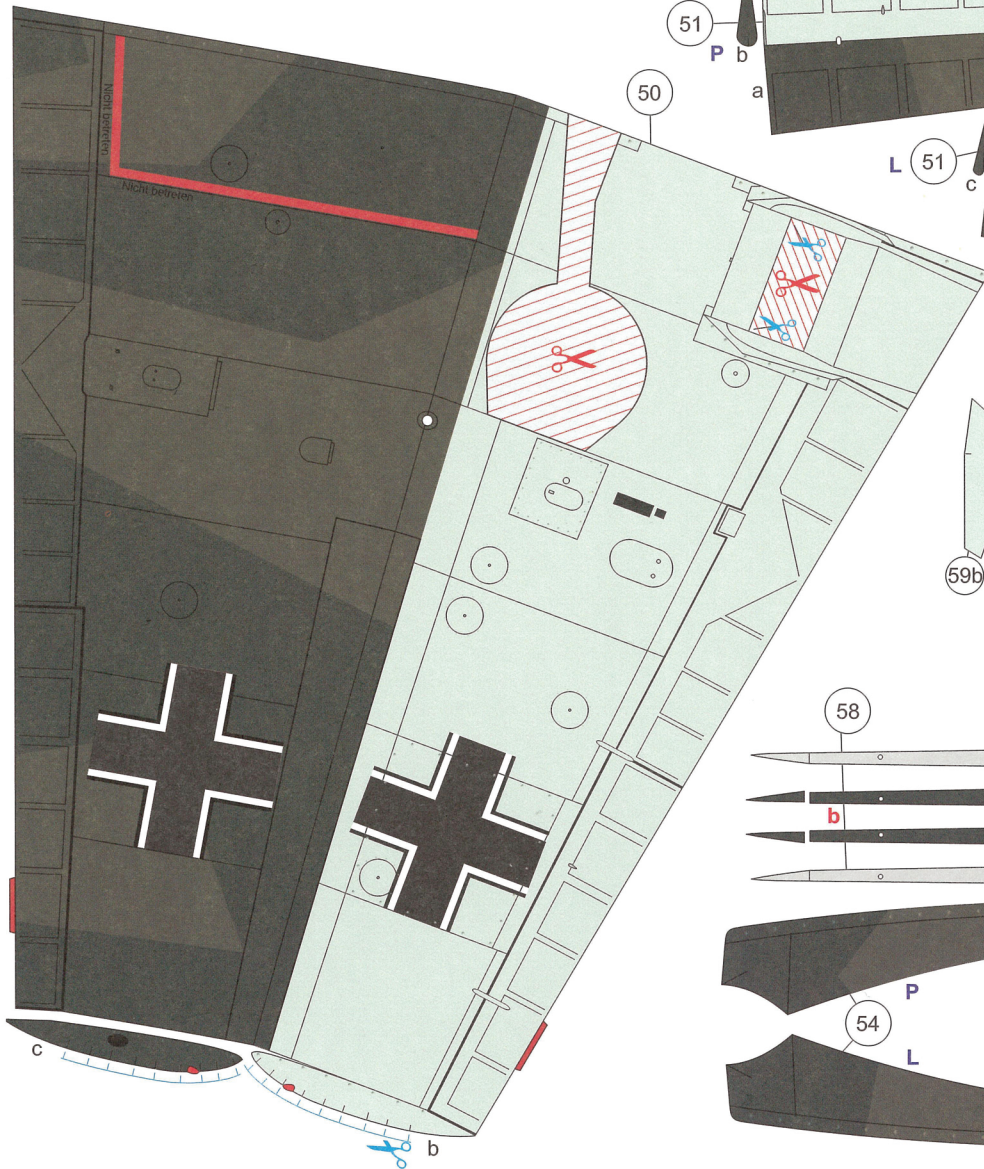
Model Redukcyjny
przeznaczony dla dorosłych.
Redakcja nie ponosi odpowiedzialności
za treść reklam i ogłoszeń.
Druk: Drukarnia Wydawnictwa Answer

Wszelkie prawa zastrzeżone. Przedruk i kopiowanie jedynie za zgodą Wydawcy.
All rights reserved.
Sprzedaż detaliczna po cenie niższej niż wydrukowana na okładce wyłącznie za zgodą Wydawcy.

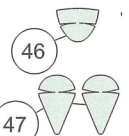
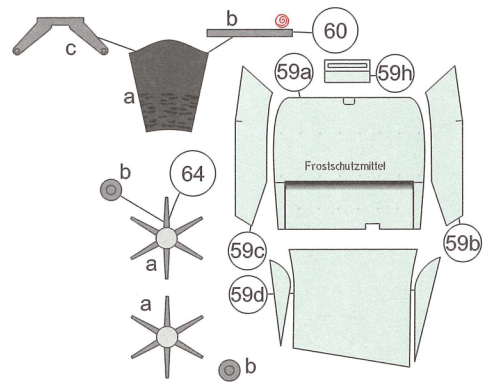
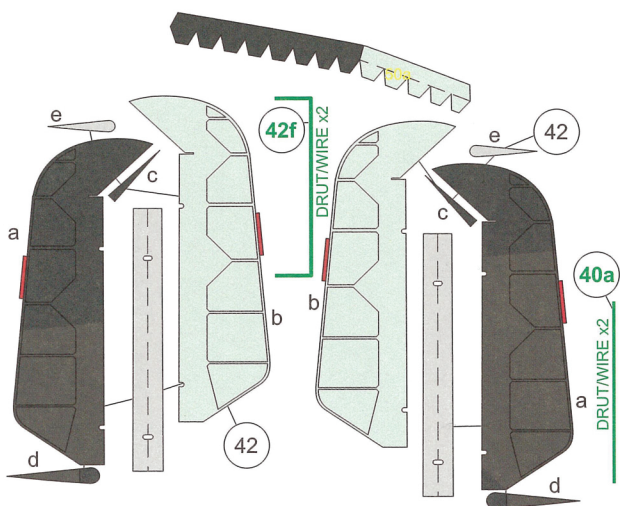

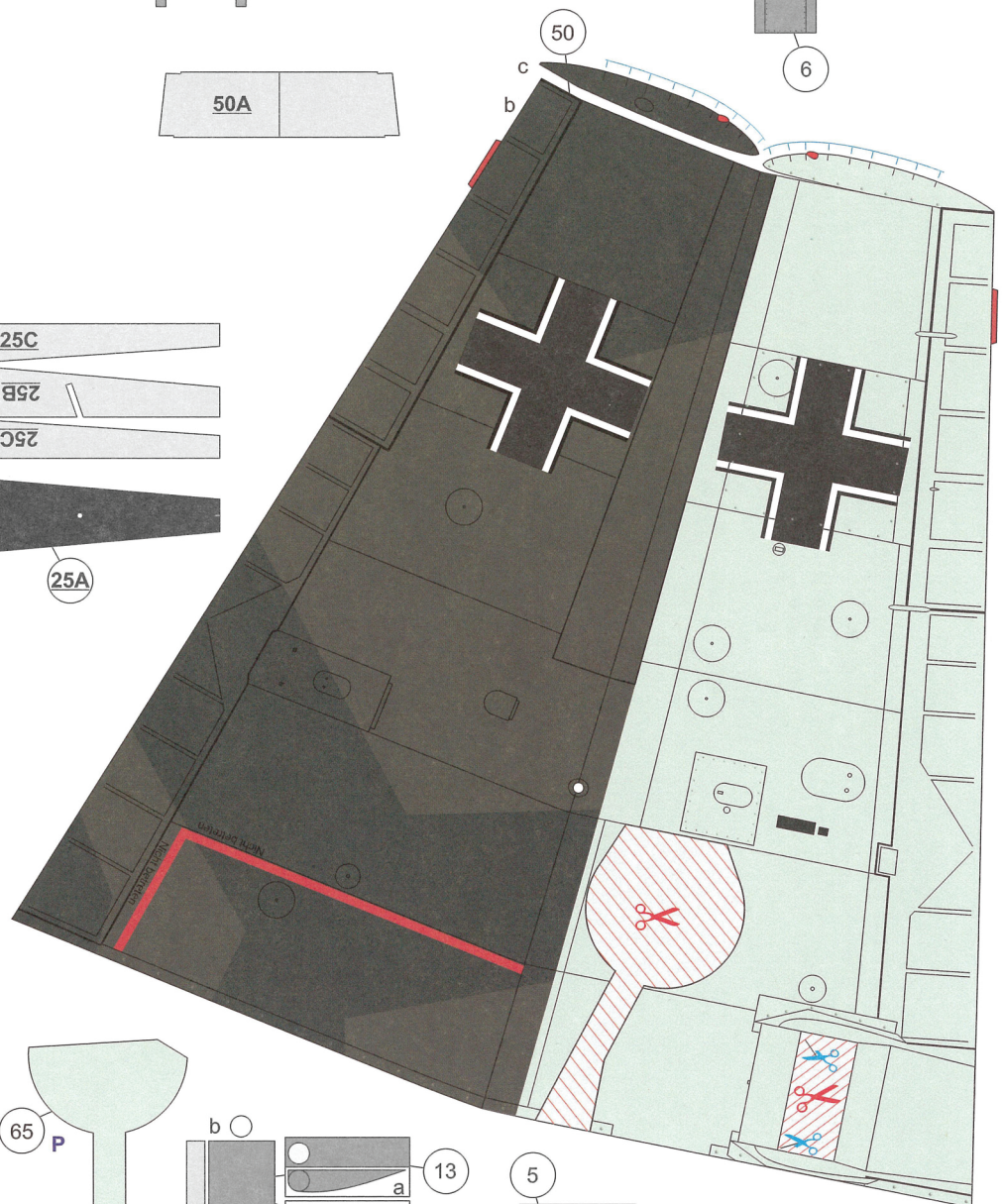
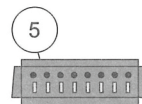
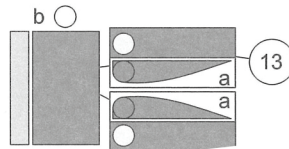
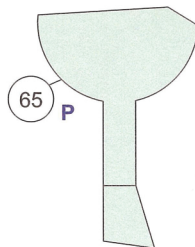
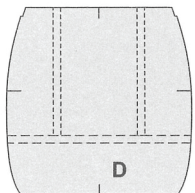
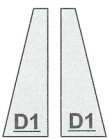
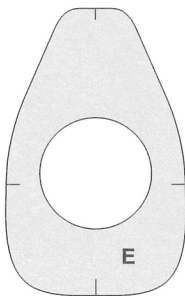
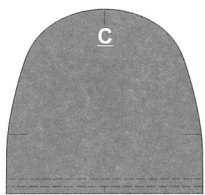
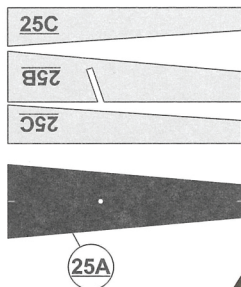
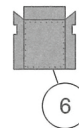
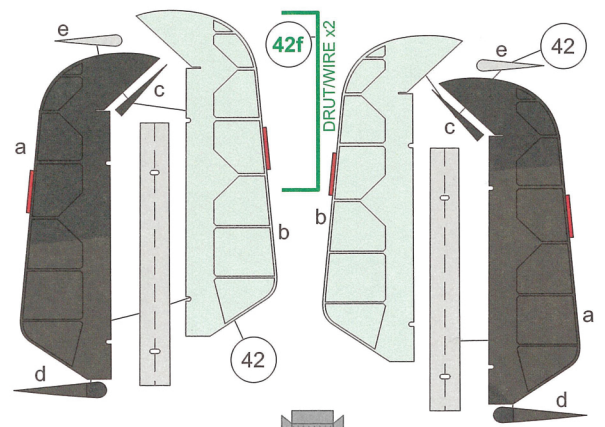
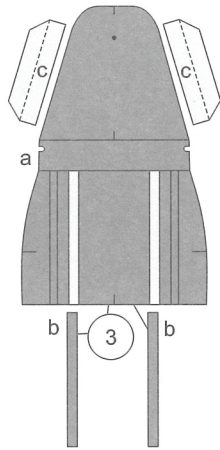
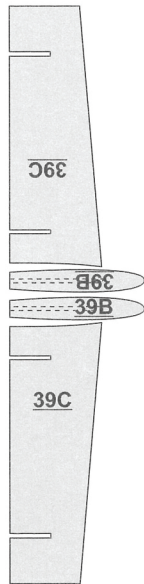
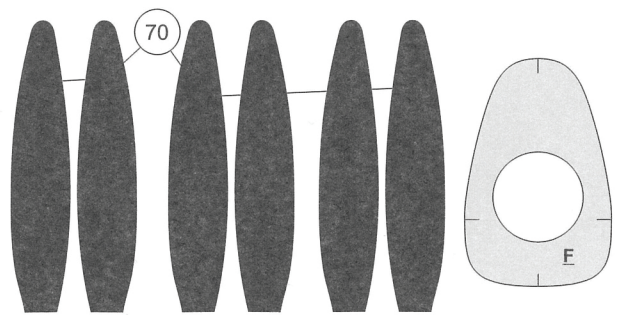
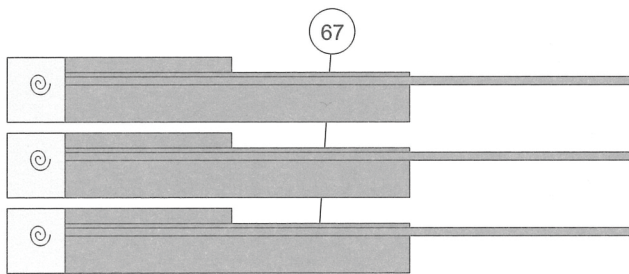
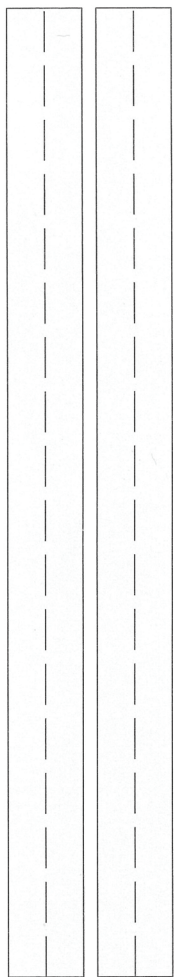

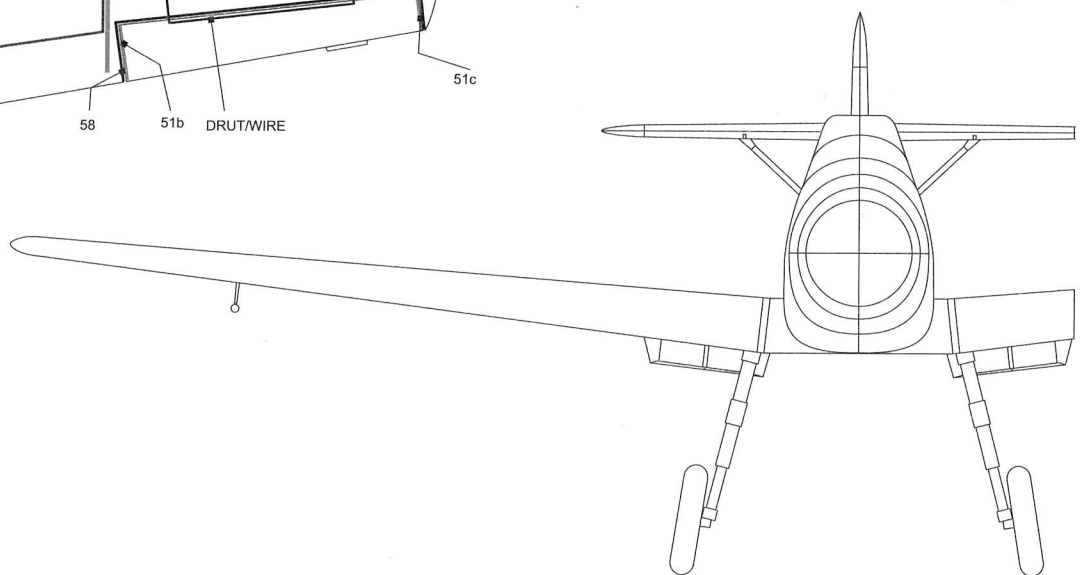
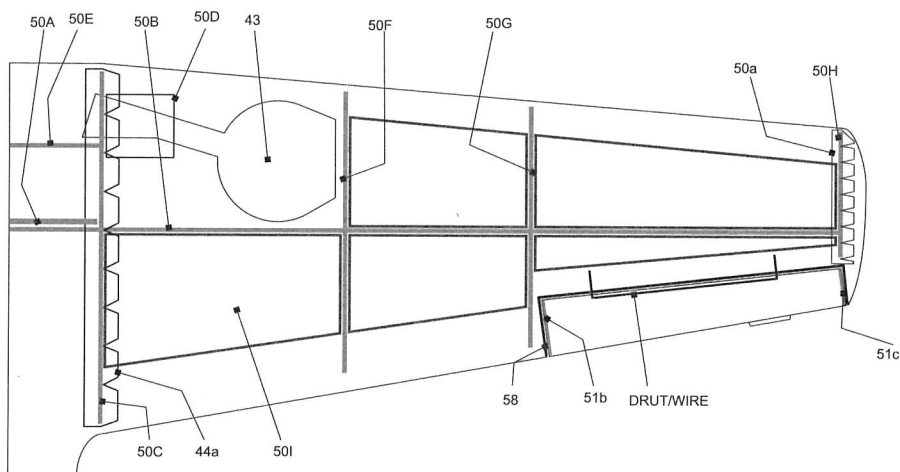
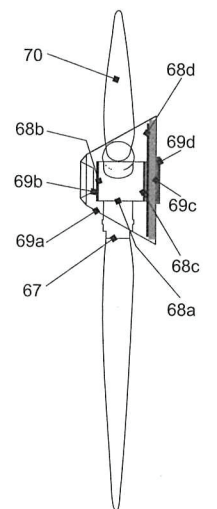
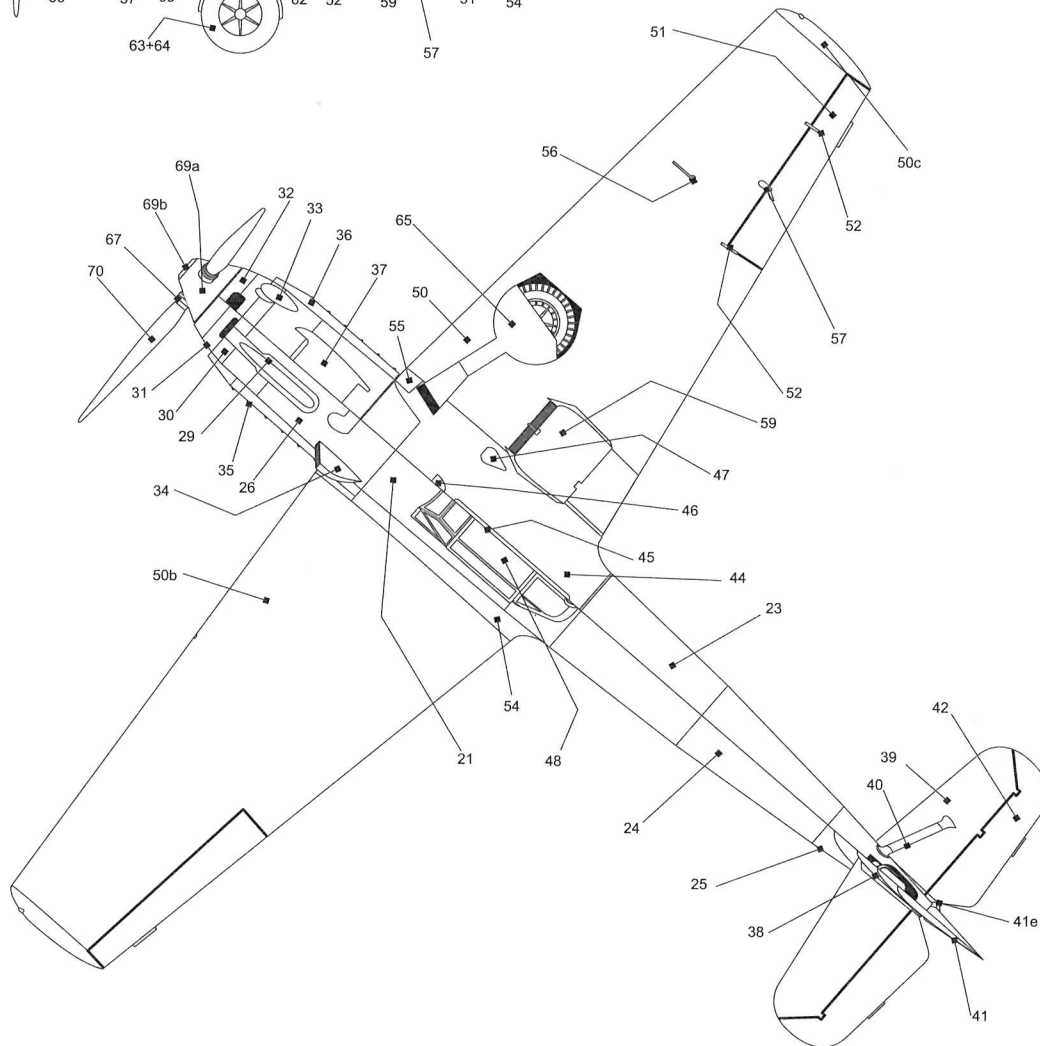
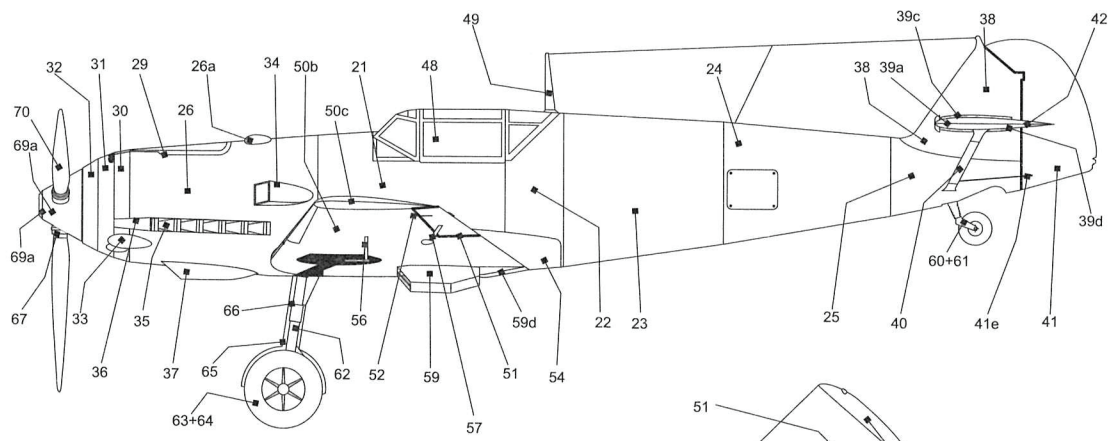

39A

Numer 19 i 20 w sprzedaży wysyłkowej będą dostępne po 10 czerwca 2013r.

**Wszystkie modele i akcesoria
MPModel można zamawiać pod adresem:**
Answer, skr. poczt. 70, 32-300 Olkusz
tel. kom. 0-604 250 992 (godz. 9.00-18.00)
e-mail: biuro@answer.pl www.answer.pl

**Cena każdego zeszytu
MPModel to 30,0 zł,
do każdego modelu można
dokupić zestaw wręg wyciętych
laserem w cenie 15,0 zł.**

**Polecamy również inne modele wydawnictwa Answer.
Pełna oferta na stronie www.answer.pl
Nowości z wybranych serii wydawniczych
do nabycia także w sieci EMPIK!**

